

મુખરેલાના સંતાપ અને

ફેશનની ફેરેલી.

Reg



દીપત ૦-૧-૬

૨૫૭૦૪

વાપરો !

વાપરો !

પુશ્યોદાર ધુપેલ



આ તેલથી માથાના દુખાવાને નરમ પાડે છે અને મગજને શાન્તી આપી મગજ શક્તીને વધારે છે અને વાળ ન તા હોય અને ન વધતા હોય તો વધારી નરમ અને મુંવાળા બનાવે છે. અમારું આંખ જાનું તેલ વાપરી ખાત્રી કરો જરૂર એક વખત ખરીદી ખાત્રી કરવા ખાસ મલામાલુ છે.

શાક નાઈનચંદ છગનેલાલ,

૬. લેનવાલા બ્રીડીંગ સ્ટેશન સામે મુરત.

ગૂજરાત વિદ્યાપીઠ ગ્રંથાલય

[ગુજરાતી કૌપીરાઝિટ વિભાગ]

અનુક્રમાંક ૧૮૭૫૪ વર્ગિક

પુસ્તકનું નામ ૨૩૬ રેલાતો સંતાપ

વિષય ૮ - : ૧૨૧

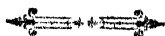


સુધરેલાનો સંતાપ

—અને—

ફેશનની ફજેતી.

ભાગ ૧ લો.



સંવત્ ૩૨૧ છપાવનાર,
નાહનચંદ છગનલાલ શાહ,
તાસવાલા બીહારી રેશન-ધુરત.

સંવત ૧૯૭૯ સને ૧૯૨૩
પ્રત ૫૦૦૦ આવૃત્તી ૩ છ.

ધુરત, ખરાનપુરી લાગેળ ભાઈવાળી
પોળમાં આવેલા શ્રી “અંબીકા વીજ્ય”
ગ્રાંટીંગ પ્રેસમાં દરગોવનદાસ
દરદીશનદાસે છાપ્યું.

કીંમત ૦-૧-૬

—સુધરેલનો સંતાપ મેને દેશનની કબેલી—

૬૭ દેશ ને એ રો છો? સુધરેલ

—ગાંધીજી આપણા
૧૯૩૬
સુધરેલની કબેલી
૭-૬-૩૬

દેશન તણા શાંદન મહી , નખ્ય વસ્તુ બાટલી
ચીફટ, બીડી. ને વળી હંટલ સાથે બાટલી
ભાંગ્યાં બુઝો જ-મ.ગરમ ને પાનની પીચકારીઓ
કપડાં અને લાતાં વળી ને, જાંખમાં ચરમા થયાં
છે કોટ પશુ નહું ફાંકડે, વળી સ્ટીક કરમાં છે ધરી
ખીરસા મંદાં ધડીનન જો તે વળી સાગસુ છે ભપકો કરી
છે બાજરા પશુ ફાંકડે ના કોઇએ તેને કળી
ટોપી બીચારી રાંઝી ને ઢેગ તેા, આજે ગણી
ધંજલીશ તણે આં હાડ ને આજે વધ્યો છે કહું ઘણો
વિચાર રાખીને નખ્યમા ધ્યન તમ પ્રીતે ધરો
ઉત્તમ ગણાતી એજ કેળવણી તણાં ફળ થાય છે
દેશન મુધારે હિંદમાંને. ધન માવાઈ નય છે



ગાયન રુબુ.

એક સદ ગૃહસ્થની હરિગુણતરંગ કથની.

(રાગ કંઠરાણી.)

સુધારાની મળા ન્યારો, જમાને જાય છે સદે ;
જીએને આ દશા યારો, અમારી અમ જામત છે.
જીએ સુખદ તણી નારી, જતવે દેગ તે નારી.
દેર થઈ રાયની રાણી, અમારી આમ જામત છે.
દયાળુ મા અને બાપે, લગન તો માહરાં મીયાં
હિસાબો તેહના અપુ, અમારી આમ જામત છે.
હતી અમ દેશની અંદર, અમારી અમ જામત છે.
અમે અમ પાસ બોલાવી અમારી અમ જામત છે.
કરું કોઈ જતનો એ ડંર, તથી તે દયાનમાં લેતી
પૂરે તે થઈને મદમાતી, અમારી આમ જામત છે.
બધાંએ ઘર તણાં કામો, અમે અમ હસ્તથી કરતાં
હુણી છે અંદગી મારી, અમારી આમ જામત છે.
બરું મમ હસ્તથી પાણી પછીથી ઉઠતી રાણી
ચલાવે છે હુકમ શાણી, અમારી આમ જામત છે.
ઠરી જાતણ પછી ઘરમાં, પદમણી પાટલે બેસે
પછીથી ચાહ તે માગે, અમારી આમ જામત છે.

ઘરે વાસણ બધાં માંજી, રસોઈ હાથથી રાંધુ
 કરે લોજન પછી પત્ની, અમારી આમ બાબત છે
 કરી પત્ની તણી સેવા, દશે તો નોકરી બાંધું
 પુરાં પરતાં ત્યાં થાવું, અમારી આમ બાબત છે
 બધા આ કષ્ટને લીધે, દુઃખી મમ હાંડણી થાતી
 બધું મરવું અરે એથી અમારી આમ બાબત છે.
 મજા સુંબઈ તણી જોતાં, બધાં ફેશન મટી પડતા
 પછી પરતાર્થને રડતા, અમારી આમ બાબત છે
 પગાર પચીસ તો આવે, પ્રીયા પાંત્રીસ ખરચાવે
 દયા દિલમાં નહિ લાવે, અમારી આમ બાબત છે
 બતાવે દમ ઘણો નારી, ચલાવે છે હુકમ શાણી
 ફરે નીત્ય બાબમાં રાણી, અમારી આમ બાબત છે
 મંગાવે અવ નવી રીજો, અમારે લાવવી ક્યાંથી
 નથી પેદાસ કંઈ જોતી, અમારી આમ બાબત છે
 વરેણાં નવનવા માંગે, વાબત પર હાડકાં માંગે
 કહે શું કામ પરણ્યાતા, અમારી આમ બાબત છે
 ફરે નીત્ય નવનવું થાયે, રહું હું ઘેર જ્યાં સુધી
 કહે ઠણકા ખરા ખોટા, અમારે આમ બાબત છે
 પથારીમાં પડી રહેતી, મીઠાઈ મેજથી ખાતી
 દુઃખી મમ હાંડણી થાતી, અમારી આમ બાબત છે

અરે નીચ બીલ વેદોનાં, છતાં સાજી નથી આવી
 ચલાવે હોંગ બહુ ખોટા, અમારી આમ બાબત છે
 બહીલી હાથથી કરતી, તમાવી નાન પસ માલ
 કહો બીલ ક્યાં ધરી ભરવું અમારી આમ બાબત છે
 પથારી મેમથી કરવી....પ્રાંચાની હાજરી ભરવી
 નથી નવરાસ પછ પજની, અમારી આમ બાબત છે
 ગુમાવી ફેરની મુડી....અહીં પરદેશમાં આવી
 છતાં ખુશ ના થઈ નારી, અમારી આમ બાબત છે
 હતી અમ દેશની અંદર બધા એ કામ ત્યાં કરતી;
 નથી અહીં કોયથી કરતી, અમારી આમ બાબત છે
 પતિનું લોહી પીવાહું; તજી દેને તમે બે'ના
 સ્થિતી સ્વામી તણી જોતાં, ખોટાં શાને કરે ફેલો.
 પવિત્રા હીલમાં વસીને, રહેને હું કહું બે'ના
 મુખે શૌ પ્રાપ્ત કહું ઘાશે, જરૂર માનો તમે બે'ના

આચન ૩ જી.

પાંદાનો વિલાય.

નારી વીના ઘેર તાજુ'રે, સદાયે મારે નારી વીના ઘેર વાજુ
 એ તો હીપક છતાં અંધારે. સદાયે મારે
 કઈ કુશ પર બેસુ રૂપાળો સમાજો દેખું

રહું આંખ નાશી સાડું સાડું રે સદાચે મારે
 સવારે હું છું જ્યારે, ઘણું મહે છે હાથે મારે
 રહું હું નાશી સાડું સાડું રે સદાચે મારે
 ખાણી જીવું છું સાથે નિ કોઈ આવે સાથે
 જગના ઉત્તર મમ ખાડું ખાડું રે સદાચે મારે
 પ્રભુ વમે છે દુખાણું જાંઠ મેણું જાંગો મારું
 ની-ક પરવા ધડું ધડું રે સદાચે મારે
 એવી યાચના કરતો કરતો કરતો, ઘરમાં જઈને હું સુલો.
 આત્મ નિદ્રાને રજાનું જાણું રે સદાચે મારે
 જાનીયો મારા અજ્ઞાન પરજાવાને બેસી લાંબા
 ગોર શ્રીકૃષ્ણ મને આપ્યું આપ્યું રે સદાચે મારે
 જાવળીને જોઈ નીલા શીતપુરીને લજ્યા કીધા
 વરથોડા ફરવા ધાડું ધાડું રે સદાચે મારે
 ખુશિયથી લાંબા તાંજા રજાકના મુરતી વાળ
 થોડાને હું સજીવ્યારે સદાચે મારે
 બનું હવું સુંદર અલબેલી વરદાટા ફરવા નીકળેલો
 આંધર નનસુઓ ધાડું ધાડું રે સદાચે મારે
 કુમકુમ મન લખવા માટે નીમારજ કીધો રાતે
 હોરો હું લખવા ધાડું ધાડું રે સદાચે મારે

ગાથન ૪ શુ.
વામાનો સંદેશ.

—હરિગીત—

પ્રીતમ વશ્યા પરદેશમાં પત્ની નીસાસા નાંખતી
રસથી ભરેલાં પ્રેમ પાત્રો નિત નિત પડવતી
બહાલા કહેલો વાચકો વીત્યો હવે ઝડ આવજો
પ્રિય પ્રેમ પ્યામી પત્ની માટે પીન વસ્તુ લાવજો
વાંચી પ્રિયાનો પત્ર ગૃહ જવાને તન મન તે થયો
પ્રેમાળ પત્ની ધાજ પ્રેમ નીશાની લેવાને ગયો
હેત ખરીયો હાર લીમનો પ્રિયાને આપવા
કંકણ લીધાં વળી હેમનાં રમ પેલીને રીઝાવવા
ઉમંગ બુદ્ધે બુદ્ધતો પતી આવી પોર્યો નિજ થકે
કહો સ્વામી શુ' લાગ્યા જવાયો કામની પિયુને કહે
પેટી ઉઘાડી સ્વામીએ તે લોટ પ્રીતે આપવા
સોંદર્યને ખીલાવવા સમા રસી રી રાવવા
એક બધું આ હેમનું મનમાં અતિ મુજાય છે
નીરખી નવાં આ ભુપણે વીલમાં કંઈ કંઈ ઘાય છે
ઘોડી પળે તે સ્તબ્ધ થઈ આંસુ હવે તે પાડતી
ગાલ્યા વીના સમા વળી રીસાઈને થી આલતી
ભાંગો પડ્યો સ્વામી ખીચારો પ્રેમલ શું કળાયો

માને મનાવી માનુની ત્યારે ઘણા રાજ થયો
 બોલ્યો કહે પ્યારી તમે મીસાઈ શું ચાલ્યા બધાં
 શું હેતને ઓઠું કરી દીલથી તમે ન્યાસં બધાં
 સ્વામી તણાં વચનો ગુણી વામા ઘણી હરખાય છે
 પ્યારા મને સાડી તણું દીલમાં બહુ મન થાય છે
 મોજાં અને છત્રી મને પ્યારા તમે લાવી દીઓ
 રાજ કરી હાલં મને, દીલ આપતું અર્પી દીઓ
 પુજ્યું મળે છે ક્યાં કહે એ રમ્ય ચીજો આપની
 હું હાલ લાવું છું લવીના પ્રેમ દુષ્ટિ રાખની
 હમણાં બધી ચીજો હવે તુજ ચર્ચામાં લાવી દઉં
 આ પ્રેમની દોરી બધી તુજ કંઠમાં અર્પી દઉં
 રઢીઆળું મુંબઈ શહેર જે ગુજરાતમાં મશહુર છે
 થોડા વખતમાં સ્વામી ત્યાં જવાતણું બસ કામ છે
 એ શહેરમાં ચાજો તણી દુકાન તો મશહુર છે
 ત્યાં જરૂર મળશે જાઓ ચીજો આ બધી પ્રખ્યાત છે
 સમજ્યો બધી ચીજો હવે એ શહેરમાં જોયું ખરું
 હું રાતના વાળું કરી એ શહેરમાં નીકળી પડું
 કહું છું નમીને હું હવે કે સ્ત્રી આ માથે પડી
 બહેતર હવે તો એજ કે વિધવા બાઈને જાવું મરી
 ગોરખન કહે વંતવી તમેને હોંશથી સત્કારને
 થીવું પતીવું દોહી તે લમ દીલથી પીકારને

ગાથન પ મું.

પરણેલાનો પરવાનો.

હતો કુંવારો આજ લગી હું પરણ્યાનું લીલ થાતું તું
પરણેલાને નજરે લેતાં હું તો હરખાતું તું. ૧
ધર હુકાનો વેચી દધને રૂપીઆ સો લેજા કીધા
લાડીજીને હોશિ મળવા થોડા કંઈ કરજે લીધા. ૨
ભેરી પરણ્યા શુભ લગનથી કોઠ કયાં સરવે પુરા
ચુખ સમગ્રું હોળીમાં હોયું ઇજજતના કીધા ચુસ ૩
પ્રથમ આણે શાણી રાણી લાજ મહિં લચકાતાંતાં
આથે ફરવાતું હું કહેતો ઇજજતમાં અચકાતાંતાં ૪
વચનો વહતાં ધીરે ધીરે ભાલી લાગે બહુ સારી
મેં બહુયું જે કામ થયું છે સદ્ગુણી પાર્યો નારી. ૫
પછી પધાર્યો બીજે આણે પ્લાટ સહુ બહલાયો છે
બકરી જેને હું ગણતો તે વાચ થઈને આવ્યો છે. ૬
મેં ત્રણ દીવસ થયા એટલે મહાનમાં ખામી કાઢી
આ ધરમાં હું નહીં રહેવાની કહીને પીસાયાં લાડી ૭
હુકમને મેં માનજ આપ્યું ધર બીજું લાડે લીધું
દાગીના માટે વાંલીએ આમંત્રણ બીજું દીધું ૮
નિશીથ મળતાં હું ગભરાયો તે પણ હિંમત મેં રાખી
હું મું બેઠાં તે મનમાન્ય મૂખેથી દયોને ભાખી ૯

જાંઝર જોડી મારે જોઈએ એવી જાની જોડી લાવો
 લોકેટ ગીનીના સોનાનું લઈ વાંલા વેલા આવો ૧૦
 બંગડીઓની જોડી લાવો સાચા માતીની સ્વામી
 સાડી કસબી લાવો જેવી પહેરે છે મારી મામી ૧૧
 તુર્ત તકાકો મેતો કીધો પાછ નથી પાસે મારી
 સબળું વેચ્યું દેવું કીધું ત્યારે પરણ્યો છું નારી ૧૨
 સુણતાં વાંલી વીલાં પડીયાં તરત વાડુકો કીધો
 પચણી વમને તેમાં કહેને મેં શુ કંઈ ગુન્હો કીધો ૧૩
 મેં માંચ્યું તે મારે જોઈએ તેમાં કંઈએ નહિ આવે
 થઈ સ્ત્રીખારી કેરી નારી તે તો આ હુંટે આવે ૧૪
 ઘાટી વીણુ ઘણીએ નહિ આવે મનમાં લેજો વિચારી
 રસોઈ હાથે સંધુ છું તે માટે સમજો છું સારી ૧૫
 સુધી આખી યુધરી તોએ આપ રહ્યા હુન્નગ જેવા
 દાળ થઈ માટે સિધાવો આદુ ને મરચાં લેવા ૧૬
 ઘાટી માફક ગણવા લાગી આઈંરથી બકળાવે છે
 નવા નવા ખુદ્દ ઉઠાવી આંતરડી કકળાવે છે ૧૭
 તુર્ત રોકડો જવાબ દે છે કદી જરા હું ગુસ્સે થઈ
 વેરી સોરી એ માય હરમંડ આઈ એમ ગોઈંય
 ટિયર નાઉ ૧૮

ગાયન રહું. ૧૦૭૬૪

વિપયમાં મરત રહેમારી વામા.

દેશન અપ-હુ-ડેટ બનાવી, ઠમઠમ કરતી વામે છે
ઝીણુ વરતે અંગ સજન, દેશનમાં બહુ મહાલે છે
શાદ જોઈ વિચારજ કરતાં વેશ્યા સરખી લામે છે
આર આંગળની ચોરી વીનાન, લાગ સહુ દેખાવે છે
ખુટ ચઢાવી પુલ દેશનમાં, ચપળા જુઓ જાએ છે
અમે ગાડીવાળા આને, ગાડી તું મોડી લાવ્યો
ટાઈમ લાલું ઊલ્લંઘન કરીને, ગાડી કેમ મોડી લાવ્યો
ગાડીવાળો કહે નમીને, આજ મને મોડુંજ થયું
વિચાર હતો વેલાના તેપણુ વચમાં કાંતક એક થયું
ઠીક હવેથી તુમને કહું છું, ટાઈમ નહિ મોટો કરતો
ચાપાટીની ઉપર આને, ગાડી તું જલદી લેતો
ગાડીવાળો કહે નમીને જુલ થઈ આને મારી
ગાડી મારી જુઓ આને જાએ છે કેવી વેલી
જલદી લેને કહી ચપળા ગાડીમાં આવી ગેડી
હલો હતો હું જલો દુર પણ નજર ગઈ મારી પેચી
ચાપાટી આવતામાં ચપળા ગાડીમાંથી હેડી ગઈ
અમુક વખતે લખીશ સહિતો, પાછળ શી હકીકત મઈ

ગાથન ૭ મું.

વિષયમાં અંધ બનેલા સ્વામીને તેની સ્ત્રીએ
દીધેલો બોધ.

સગ કેવલાલી.

રંડી આશક બની સ્વામી મન કેવી તમે જોઈ
કરી લમ બાતની ખવારી, વળી નીલકંઠ બધી જોઈ
હતી તમ આપની લક્ષ્મી કરી દીધી બધી પાણી
થઈ ઉમ્મર વણી મેટી કમાયા ના છતાં કેડી
જોઈ હું કાંઈકના પતીઓ ખરે સ્વામીજ ભેડી છું
હજી તમ સુધરો સ્વામી વખત કહું ના વહી બસો
સુધારવાને કહું સ્વામી વખત બાકી વણા રહ્યો છે
રંડીનો સંગ લાગીને પતિ મમ પ્રેમથી રહેને
પડે ને દુઃખ જોકે તો પછી સુજને તમે કહીને
રંડીનો સંગ કરવાથી થાય છે લોકમાં હાંસી
વધુમાં બાનગી ખવારી સ્વામી કહું છું વણી ચાલી
અરે એ વાત બાળુએ સુકો હું ને કદી ખ્યાલ
વણું કહું દુઃખ તો થાયો કહું છું આપને વહાલી
તમારી પાસ આ લાલી ઉભી છે હાથ બેડીને
છતાં કહું આપને જાણી રખડવા મન કેમ થાયો
રંડીનો ના કદી કાઢવી રહું છું ના જરા ચાલી

હણી લોકો તણાં નાણાં ચમનમાં તે ઘણી રહેતી
 દીઓ પેસા તમે પ્યારા તહાં તે આપની થાએ
 ખીસસા ખાલી જહાં દેખે બીજાની તે જરૂર થાએ
 આવી રીતે કહું પ્યારા...રંડીની બાત છે નીચી
 છતાં કહું આપ ત્યાં પ્યારા બાએ શું આપને મીચી
 ઇશ્કમાં પડતાં પહેલાં....મબ તેની ઘણી બુઝી
 થાએ જ્યાં બાનની ખવારી મુકી બહુ પોક તમ રૂએ
 માટે કહું કરગરી પ્યારા તમે તે છંદને છોડો
 ચંદ્ર જો ઇશ્કનો હોએ હવે પ્યારા તમે છોડો
 કહું હું કરગરી સ્વામી પ્રીતી મમથી તમે જોડો
 રહેલો છંદને છોડો...પ્રભુને હાથ બે જોડો

આવત ૮ મું

ફેશનની ફીશોવારી

રાગ ગઝલ—કન્નાડા

અરે સમજન શાણાએ, અરજ કંઈ ઉર ધારોને
 બરોએ છે શોખ દુનીયામાં, હવે તેને મુધારોને
 પહેરી ફેન્સી ચોળી....જની ઓસ્ત બુલેશ્વરમાં
 પત્ની તે ક્યાં કંડો બાતી અરે તે બાણતો ઇશ્વર

અહીં થું તેહની સાહી, અતી ખારીક મેં સાળી
 શોભામાં થું વધારો છે કર મહી બંગડી કાળી
 મુકામળ અંગમાં એના, સુવાસીક અતરો મહેદે
 ખરેખર દેખતાં સજ્જન, સફતો નાયક કહે છે
 વીસાચાં દાંત હાથીના, ચડાવ્યા કાચ કંઈ ચીતે
 જુના ધારા વીસારીને, નવા ધારા ગ્રહ્યા પ્રીને
 અરે તે બંગડી માટે... બીજને હસ્ત આપે છે
 વીસારો છેક લગ્નજને, બધી મચાઈ લોપે છે
 ધરી છે હાથમાં છત્રી પહેર્યાં જુટ એડીના
 મુગંધી તેજ ચોળીને, છટાચી કેશ ચોળીને
 ચડાવ્યા આંખ પર ચશ્મા, મુશોલિત વસ્ત્ર પહેરીને
 અરે મમ ખ્યારા બંધુઓ. સુધારાને વધારીને
 અતિસય છુટ આપીને, ચડાવી છેક લાડીને
 જુઓ અસલ તણી રીતી, વીચારા ધર્મ ને નીતી
 કરો કંઈ કામ ભકતીનાં, હૃદયમાં રાખોને પ્રીતી
 કહે ગોરધન મુણા ખ્યારા, હૃદયને લાગશે ખારા
 હઠવવા આ કુધારાને, વચન આ માનજો મારા

ગાયન ૯ મું

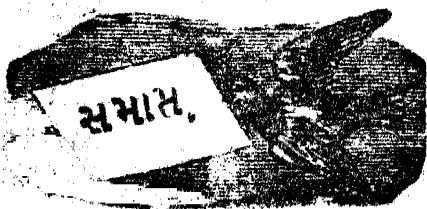
સ્ત્રીનો બોધ મુણીને તેના પ્રિયે કરેલો પસ્તાવો

રાગ કબાલી

અરે કીસ્મત અરે કીસ્મત મહી દે કોશ તુ મારો

કયો છે હાય દુઃખીઆરો, ભુલ્યાને રાહ બતલાવો
 હતી કીર્તિ ઘણી સારી....અત્યારે શું સ્થિતી મારી
 નિહાળો જગત મોરારી, ભુલ્યાને રાહ બતલાવો
 હતાં મુખ વેલવો કેવાં, ખરેખર ઈંદ્રના જેવાં
 હીંધું મેં સર્વ એ ટાળી, ભુલ્યાને રાહ બતલાવો
 હતી મોટર ઘણી સારી, હૃદયને લાગતી ખ્યારી
 પડ્યું છે દ્રઃખ બહુ ભારી, ભુલ્યાને રાહ બતલાવો
 મુકોમળ તો વઢન મારું, મુકાતુ કંઈને લીધે
 વીંધી રા ખેલ છે ન્યારો, ભુલ્યાને રાહ બતલાવો
 ખરે મુજ મુખથી શબ્દે, નીકળતા બહાર તે પહેલા
 હાવી મેવડા લેતા, ભુલ્યાને રાહ બતલાવો
 જતો મમ મીત્રની પાસે, મને બહુ માન ત્યાં મળતું
 થતી ત્યાં સ્નેહની વાતો, ભુલ્યાને રાહ બતલાવો
 હવે તો મીત્ર મહુ મારાં, મને તો કાળ સમ ભાસે
 સહી નહિ પાછું પચુ પાસે, ભુલ્યાને રાહ બતલાવો
 ઘણી ભારી હતી મારી, મનોહર બીલડીગો સારી
 થઈ હાય દુઃખીઆરો, ભુલ્યાને રાહ બતલાવો
 હતાં વસ્ત્રો ઘણાં સારા, જીવન ને લાગતા ખ્યારા
 પડ્યાં છે તેહ વીણ ફાંફાં, ભુલ્યાને રાહ બતલાવો
 મુકોમળ બાળકો માહરા, દુઃખી છે અનન્ય લીધે

નજરથી તે ન જોવાતુ, બુદ્ધ્યાને રાહ બતલાવો.
 સ્પેશીઅલ ચાહ અને કોફી તથા ખંધાણ બહુ મારે
 હવે તો તેહ વીણુ ચાલે બુદ્ધ્યાને રાહ બતલાવો
 અરે ઓ દીલની સારા, કરગરી હું તને કહું છું
 ક્ષમા કર અવશુણા સારા, બુદ્ધ્યાને રાહ બતલાવો
 હીસે તુ દંવના સરખી, છતાં હું ઈશકમાં પડીઓ
 કયો વિચાર ના વ્હાલી બુદ્ધ્યાને રાહ બતલાવો
 મુણ્યાં ના બાધના વચનો, ઈશકનાં પાસમાં રહીને
 ધયો હેરાન હું લારી, બુદ્ધ્યાને રાહ બતલાવો
 તને હું કરગરી કહું છું, ક્ષમા તું આપને વ્હાલી
 નઠારા ફર્યો બુલીબ બુદ્ધ્યાને રાહ બતલાવો
 નહિ હું આજથી પ્યારી જરા વાંદું નહિ ચાતુ
 હવે તો રેહેમ રાખીને, બુદ્ધ્યાને રાહ બતલાવો
 અરે ઓ જન્ત મોસરી, તને પણ કરગરી કહું છું
 માફી અવશુણી મારી ક્ષમા તુમ પાસથી લજું છું



ધી ઈન્દોર સોપ ફેક્ટરીના

પેટન્ટ રજીસ્ટર્ડ મહેલ છાપના સાધુઓ વાપરી

—ખાતી કરે.—

❧ સ્પેશીયલ ખનાવટ ❧

પ્યોર સંખ્ય સોપ આઉંસ ૧૨-૧૦-૮

મહેલ છાપ ખાર સોપ ખીંગા સાઠખારની પેટી.

ટાયર છાપ ડમલ સાઈઝ ૩૬ ખારની પેટી.

પાણીમાં તરતો રતનકુલ સાધુ સુગંધીથી ભરપુર એકજ

મહારાજ સોપ નાહવાને માટે પત્રીત-ઉત્તમ-સાધુ.

વેચવાને માટે દરેક ઠેકાણે એજન્ટની જરૂર છે
લખો યા મળે.

અમારે ત્યાં દરેક ખાતના હલકા તથા ભારી
ખાર સોપ સીંગલ તથા ડમલ વાગે નાહવાના સાધુ
બને છે. લાવના લીસ્ટ મંગાવી જુઓ.

હેડ ઓફીસ—

ગોલપીકા મુંબઈ નં ૦ ૪

પ્રાન્ય—મુરત, મલેમંડી, ઈન્દોર મારકીટ
અને વડોદરા.

૨૫૫ જોડાનો મુખી સંસાર.

